

1890-05-16

þÿ — À Á Ì Ä ± Ã ¹ Â Ä ¿ Å Š . ± » ± ¹ ¿ » Ì ³ ¿

þÿ • Á µ Å ½ . Ä ¹ ⁰ Ì Á Ì ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8298>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενικά

Νομοθετικό Συμβούλιο

- Δημοσία Έρχα
- Αποβαθρική
- Ύδρευση

- Λέγους
- Φορολογία
- Πάφους

- Άλλοι αξιωματούχοι
- James Swettenham
- Warren F.
- William Collyer
- F.G. Law
- Harry Thompson

- Έλληνες Προσωπικότητες

- Αρ. Παλαιολόγος
- Μιχ. Μικηλίδης
- Κωνσταντίνος Β'
- Αχ. Λιασιάνης

1900

Αγγλοελληνική Γραμμάτεια

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις 23)ᾰ Μαΐου

(Προεδρεία Ουάρεν)

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Παλαιολόγου, ὅπως ἡ κυβέρνησις παραχωρήσῃ ἐπὶ 10 ἔτη τὸ ἕμισυ τῶν κατ' ἔτος ἀποβαθρικών εἰσπραξέων πρὸς τὸ Δημαρχεῖον Λεμησοῦ πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος εἰς τὴν πόλιν.

Ὁ κ. Παλαιολόγος ἐγείρεται καὶ δμιλεῖ διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ ψηφίσματος τούτου, ὅτι οἱ κάτοικοι Λεμησοῦ ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα ἐκ τῆς λειψυδρίας κατὰ τοὺς θερινοὺς καὶ φθινοπωρινοὺς ἰδίᾳ μῆνας καὶ ὅτι εἶνε ἔργον φιλανθρωπίας ὅπως ληφθῇ μέτρον πρὸς ἀπλλαγὴν τῶν κατοίκων ἐκ τοῦ κακοῦ τούτου.

Σοὺ ἔτε γχαμ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ συμπλήρωσμεν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων Λεμησοῦ, ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἐπιθυμία αὐτῶν εἶνε νὰ ἔχωσιν ἀρκετὴν καὶ καθαρὰν ποσότητα ὕδατος. Νομίζω ὅτι οἱ κάτοικοι δικαιούνται νὰ ἔχωσιν ἀρκετὴν ποσότητα ὕδατος καὶ πρέπει νὰ ἔχωσιν αὐτὴν πρὶν παρέλθῃ πολὺς χρόνος, ἀλλὰ, κ. πρόεδρε, τοῦτο εἶνε ζήτημα ὅπερ πρέπει νὰ κανονίσωσιν οἱ ἴδιοι ἢ καὶ αὐτὸ τὸ Δημαρχεῖον. Τὰ ἀποβαθρική τῶν δὲν εἶνε τὸ κατάλληλον μέσον οἷα τὴν δαπάνην τῆς διοχέτευσως ὕδατος εἰς τὴν πόλιν. Εἶνε ἀληθές ὅτι τὰ ἀποβαθρική τῶν πληρόνται ὑπὸ τῶν ἐμπορῶν τῆς Λεμησοῦ, ἀλλ' εἰς τὸ χρῆμα τοῦτο ἔχουσι μέρος καὶ ἄλλα πρόσωπα μὴ διαμεγόντα ἐν Κύπρῳ. Ὁ ἀδίκον νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν προσώπων τούτων ἡ ὅλη δαπάνη πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος εἰς Λεμησόον.

Μιχαηλίδης. Κύριε Πρόεδρε. Πιστεύω ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Παλαιολόγου θέλει ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Φωνὴ τῆς Κύπρου
4116 Μαΐου 1890

Πιστεύω ὅτι πάντα τὰ μέλη ἐπεισθησαν ὅτι οἱ λόγοι τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς προτάσεως εἰσὶ σπουδαιότεροι τῶν ὧν ὁ ἐντιμος ἀρχιλογιστῆς ἀνέφερε λόγων πρὸς καταψήφισιν τῆς προτάσεως ταύτης. Ὁ κ. Σουέτεγχαμ ἀνέφερεν ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα γίνονται ὑπὸ τῶν κατοίκων ἢ ὑπὸ τῶν Δημαρχείων καὶ ὅτι τὸ κοινὸν τῶν ἀποβαθρικῶν τελῶν δὲν εἶνε τὸ κατάλληλον δι' ὃ ἔργον ζητεῖται. Πιστεύω ἐν τούτοις ὅτι παραδέχεται ὅτι τὸ πλεῖστον χρήμα ἀνήκει εἰς τοὺς πολίτας ἐκείνους καὶ ἐλπίζω ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐμπόρων θά παραπονηθῇ ὅτι τὸ χρήμα τοῦ πηγαινέει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δημαρχείου καὶ ὄχι εἰς τὸ τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τοιούτου κοινωρελοῦς σκοποῦ. Οἱ δημόται Δεμησοῦ πληρώνουσιν ἀρκετοὺς φόρους καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ προστεθῶσι νέοι πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἅτινα νῦν ζητοῦμεν. Δὲν εἶνε δὲ καὶ πρωτάκουστον, νομίζω, νὰ διατίθενται τ' ἀποβαθρικὰ τέλη ὑπὲρ τοῦ Δημαρχείου.

Κόλλυερ. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀντι-στῆ κατὰ προτάσεως τοιούτου χαρακτη-ρος, χωρὶς νὰ λυπηθῇ μεγάλως, διότι εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἀνθίσταται κατὰ ψηφίσματος μεγάλης μερίδος κατοίκων. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι πᾶς τις θά ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ μετὰ μεγάλης εὐαρεσκείας, ἀλλ' ὅταν πρόκηται νὰ δώσωμεν μερίδα τινὰ τῶν δημοσίων προσόδων εἰς ὠφισμένον ζήτημα, τότε ἡ ἀποψις εἶνε ὅλως διάφορος. Ὁ λόγος ἐν μέρει εἶνε ὅτι ἐν τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι ὑπάρχει ἄρθρον καθ' ὃ οὐδὲν ψήφισμα θέλει προτείνεσθαι ὑπὲρ διαθέσεως οἰουδήποτε μέρους τῶν δημοσίων προσόδων παρὰ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ. Παρατήρησα δ' ὅτι ὁ εἰσηγητῆς λίαν ἀρμοδίως ἀπέφυγε τὴν σύγκρουσιν ταύτην. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ὡς πρὸς τὸν τύπον εἶνε πληρέστατα ὀρθόν, ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐπιψηφίσωμεν θ' ἀντικρούσωμεν εἰς τὴν αἰωνίαν καὶ ἀναλλοίωτον ἀρχὴν, καθ' ἣν οὐδὲν μέρος

τῶν προσόδων δύναται νὰ διατεθῆ ὑπὲρ ὠρισμένου ζητήματος. Τὰ προαγορεύσαντα ἔντιμα αἰρετὰ μέλη ἐφάνησαν φρονούντα ὅτι τ' ἀποβαθρικά τέλη πληρόνται ὑπὸ τῶν Λεμησίων, ἀλλὰ πράγματι ἐξέρχονται ἐκ τῶν θυλακίων ἔλων τῶν κατοίκων τῶν ἀνδιαφερομένων εἰς τε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, δηλ. ἔλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου. Ὑπάρχουσι πολλοὶ Κιτιεῖς καὶ Λευκωσιᾶται ἐκ τῶν βαλαντίων τῶν ὁποίων ἐξέρχονται ἀποβαθρικά τέλη, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ ἔργου ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις. Ἡ Λεμησὸς εἶνε ἡ μικροτέρα πόλις τῆς νήσου· οὐδὲ δύναται νὰ μεταβῆ τις εἰς Λεμησὸν χωρὶς νὰ ἴδῃ ὅτι εἶνε πλουσία καὶ αὐξουσα πόλις· ἐὰν δὲ ὑπάρχη πόλις ἢ αἱ δημοτικαὶ ἀνάγκαι ἔπρεπε νὰ πληρόνωνται ἐκ τῶν ἰδίων, ἢ πόλις αὕτη εἶνε ἡ Λεμησός. Ὑπάρχει μέσον πρὸς εἰσπραξίν δημοτικῶν ἀνγκῶν. Φορολογία ἐπὶ τῶν κτημάτων εἶνε κατ'ἀλληλον μέσον πρὸς λήψιν εἰσοδημάτων. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων δὲν εἶνε δίκαιον νὰ γείνη δεκτὸν τὸ ψήρισμα τοῦτο.

Κυρηνείας. Τὰ δύο προαγορεύσαντα κυβερνητικὰ μέλη ἐστηρίχθησαν ἐπὶ μιᾷ ἀρχῆς, ἣν ὠνόμασαν αἰωνίαν καὶ ἀναλλοίωτον. Νομίζω ὅτι ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν στηρίζεται ἐδῶ. Τὸ ἔντιμον μέλος τῆς Λεμησοῦ ζητήσαν νὰ πρραχωρηθῆ μέρος τῶν ἀποβαθρικῶν τελῶν πρὸς διογένευσιν ὕδατος, δὲν ἐζήτησεν ἐκ τῶν δημοσίων χρημάτων. Τὰ χρήματα ταῦτα προέρχονται ἀπὸ ἑκτακτον φορολογίαν ἣτις προέρχεται ἀπὸ ἑκτακτον καὶ ὠρισμένον τιμὰ σκοπόν. Ὁ ὠρισμένος οὗτος σκοπὸς εἶνε ἡ πῆξις ἀποβάθρας ἐν Λεμησῶ. Τὰ διαπνηθέντα χρήματα εἰσεπράχθησαν ἤδη· κατὰ φυσικὸν λόγον ἢ φορολογία αὕτη ἔπρεπε νὰ καταργηθῆ ἢ νὰ ὀλιγοιτεῖσθαι. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου οἱ κάτοικοι ἐννοοῦν νὰ ἐξακολουθήσῃ

Φωνὴ τῆς Κύπρου

4/16 Μαΐου 1890

δ φόρος οὗτος καὶ μέρος τούτου νὰ δαπανηθῆ εἰς μίαν ἄλλην ἀνάγκην τῆς πόλεως. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα δὲν ἐπληρόνοντο ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Λεμησίων, ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι τὸ ὕδωρ ὅπερ πρόκειται νὰ διοχετευθῆ εἰς τὴν πόλιν δὲν θὰ ὠφελήσῃ μόνον τοὺς Λεμησίους, ἀλλὰ πάντας ἐκείνους ὅσοι συναλλάττονται μετὰ τῆς Λεμησοῦ. Νομίζω ὅτι δὲν ἔχουσιν ὀλιγωτέραν ἀνάγκην τοῦ τοιούτου ὕδατος οἱ συχναζόντες ἐν Λεμησαῖ ὅσων ἔχουσι καὶ οἱ Λεμήσιοι. Ὡστε δὲν βλέπω τὸν λόγον διατὶ νὰ ὀνομασθῆ τὸ χρῆμα τοῦτο δημόσιον καὶ ἐκεῖνοι οὔτινες πρόκειται νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τούτου ὀλίγοι καὶ μερικοί. Ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου πρόκειται νὰ ὠφεληθῶσιν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι ὅσοι κατὰ μέγα μέρος συνεισφέρουσι τὰ χρήματα ταῦτα, ὥστε δὲν βλέπω ποῦ ὑπάρχει ἡ ἀρχὴ αὕτη, ὅτι τὰ δημόσια δαπανῶνται

διὰ τὰ άτομα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Λεμησοῦς εἶνε ἡ πλουσιωτέρα πόλις καὶ δύναται νὰ προμηθευθῆ ἄλλοθεν τὸ χρῆμα τοῦτο, εὐχομαι ἡ ἰδέα αὕτη νὰ ἦνε ἀληθής· ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη ἐλέχθη πολλάκις καὶ ἐγράφη ἐπισήμως καὶ ὁμῶς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται τὸ ἐναντίον. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀληθὲς, ὅτι αἱ ἐπαρχίαι μεθ' ὧν συναλλάσσεται εἶνε πτωχαί, δὲν εἰξεύω ποῦ νὰ στηριχθῆ ὁ πλοῦτος. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε τὸ παρὸν ζήτημα. Πρόκειται περὶ παραχωρήσεως ποσοῦ τινος πληρονομένου ὑπὸ τοῦ λαοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωφελοῦ σκοποῦ. Τὸ τοιοῦτον νομίζω εἶνε δίκαιον καὶ πρέπει τὸ Συμβούλιον νὰ φανῆ κάπως εὐμενέστερον παρ' ὅτι ἐφάνη μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης.

Γίνεται ψηφοφορία καὶ ἡ πρότασις ψηφίζεται διὰ πλειονοψηφίας.

Φωνὴ τῆς Κύπρου

4/16 Μαΐου 1890

Κατατίθεται ή έκθεσις της ύπεπιτρο-
πής της έκλεχθείσης όπως εξέταση τὸ
περὶ κατασχέσεως νομοσχέδιον, ήτις και
ἀναγινώσκεται.

Προτείνεται ή εἰς τρίτην ἀνάγνωσιν
ἐπιψηφίσις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἐ-
πειδὴ τὸ Συμβούλιον δὲν ἀπήντησεν ἔτι
εἰς τὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ διάγγελμα ἐπὶ
τοῦ ζητήματος τούτου, διὰ τοῦτο ή ἐπι-
ψηφίσις ἀναβάλλεται.

Ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι ἐπειδὴ εἰς
τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν τοῦ περὶ χρή-
σεως νομοσχεδίου ἐλέχθη ὑπὸ δύο αἰρε-
τῶν μελῶν τοῦ διαμερίσματος Λευκωσί-
ας, ὅτι καταχρήσεις συνέβαινον ἐν τῷ
τμήματι τῶν δημοσίων ἔργων, ἐπειδὴ
ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἔδιδον ἰδιαιτέρως εἰς
τὸν ἀρχιγραμματέα τὰ ὀνόματα ἀτόμων
τινων και ἐπειδὴ οὐδὲν τοιοῦτον ἔπραξαν
τὰ δύο ἔντιμα μέλη της Λευκωσίας, διὰ
ταῦτα ή μομφή αὕτη πίπτει ἀφ' ἑαυτης.

Τὸ περὶ παρατάσεως της λήξεως της
ἐποχῆς τοῦ κυνηγίου.

Ὁ κ. Λόου ἐγείρεται και λέγει ὅτι
σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου τούτου εἶνε νὰ
παραταθῆ ή λήξις της ἐποχῆς τοῦ κυνη-
γίου και ὅτι ἀπὸ της ἐπιψηφίσεως τοῦ
νόμου τούτου οὐδὲν δέδοται μεταξὺ της
15ης Φεβρουαρίου και 1ης Σεπτεμβρίου
νὰ φονεύη ή πωλῆ ἀγρινά, λαγωῦς, πέρ-
δικας ή φαρχκολίνια.

Ἀναγινώσκεται και ψηφίζεται ἄνευ
ἐνστάσεως και ή συνεδρίασις ἀναβάλ-
λεται.

Φωνή της Κύπρου
4/16 Μαΐου 1890

Συνεδρίασις 25)7 Μαΐου

(Προεδρεία Ἀρμοστοῦ)

Τὸ ζήτημα εἶνε ἢ εἰς τὸ διάγγελμα τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἀπάντησις τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἀπάντησις, ὃ δὲ κ. Λιασιδῆς προτείνει τροποποιήσιν τινά.

- Σ ο υ ἔ τ ε γ χ α μ. Ἀμφιβάλλω πο-

λύ εἶν τὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Λιασιδῆ τοῦ ἀσυνμερίζεται ἡ χώρα ὅλη. Θὰ σὰς ἀναγνώσω ἀπόσπασμα τῆς ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τοῦ διοικητοῦ Πάρου ἐπὶ μελετωμένης Γεωργικῆς Τραπεζῆς, νομίζω δὲ ὅτι ὁ διοικητῆς Πάρου εἶνε ὁ ἀρμοδιώτερος κριτῆς περὶ τοῦ ἔποια εἶνε ἡ δημοσία γνώμη τῆς ἐπαρχίας. Οἱ φόροι πρέπει νὰ τροποποιηθῶσιν ἵνα καταστῶσιν ἥττον προσιτοὶ εἰς ἀντιρρήσεις. Ἐν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ ὑπάρχουσιν ἀντιπρόσωποι τῆς Πάρου καὶ Λεμησοῦ καὶ δὲν πιστεύω ὅτι θέλουσι δώσει σιωπηλὴν ψῆφον.

Π α λ α ι ο λ ὅ γ ο ς. Ὁ ἔντ. ἀρχιλογιστῆς εἰσάγων τὸ σχέδιον τῆς εἰς τὸ διάγγελμα τῆς Α. Ε. ἀπαντήσεως εἶπεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐπεθύμει νὰ μάθῃ τὴν γνώμην τῶν αἰρετῶν τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς. Ἡ γνώμη τῶν αἰρ. μελῶν ἐξεφράσθη καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἀκυτήσεως καὶ ἐγένοντο ὑπ' αὐτῶν τριασθται τροποποιήσεις, οἷκι ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖαι. Πάντα τὰ αἰρ. μέλη συμφωνοῦν εἰς ἓν καὶ μόνον, ὅτι ἡ ἴδρυσις Γεωργικῆς Τραπεζῆς, εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Τὴν ιδέαν ταύτην ἐσχηματίσαμεν ἐκ τῶν καθημερινῶν μετὰ τῶν ἐκλογέων μας ὁμιλιῶν, ἐσχηματίσαμεν ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ὁ διοικητῆς Πάρου δυνατὸν νὰ γνωρίσῃ τὴν γνώμην τοῦ διαμερισματοῦ του· ἀλλὰ δὲν εἶνε πιθανόν ὅτι γνωρίζει

Φωνὴ τῆς Κύπρου

4/16 Μαΐου 1890

καλλίτερον τῶν ἐν τῷ Συμβούλιῳ τούτῳ
ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Ἡ γενικὴ ἐπι-
θυμία τοῦ τόπου εἶνε ἡ σύστασις Γεωρ-
γικῆς Τραπεζῆς, ἡ δὲ ἀκριδικὸς φόρος
νὰ ἐξακολουθήσῃ πληροῦμενος πρὸς
ἀντάλειαν τῆς τοιαύτης Τραπεζῆς. Ἐάν
ὑπάρχωσι διαφωνίαι τινές, καὶ ἐγὼ δὲν
πιστεύω ὅτι ὑπάρχουσιν, εἶνε πολὺ ὀλίγα
καὶ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτε-
λοῦσαι τὸ ὅλον. Ἡ ἰδρυσις Γεωργικῆς
Τραπεζῆς κατέστη παγκύπριον ζήτημα
καὶ πάντες οἱ Κύπριοι ἀποβλέπουσι πρὸς
αὐτὴν ὡς οἱ θαλασσοπόροι εἰς τὴν πολι-
κὸν ἀστέρα. Δὲν θέλω νὰ ἐπασχαλῆσω
τὸ Συμβούλιον, διότι ἀρκούντως ἀνε-
πίχθη τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἴσως θ'
ἀναπτυχθῆ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐντίμων συν-
αδελφῶν μου.

[Ἀκολουθεῖ]

Φωνὴ τῆς Κύπρου
4/16 Μαΐου 1890